

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **J. T. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia** podľa § 348 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 29. novembra 2011 v Bratislave dovolanie obvineného J. T. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 3. februára 2011, sp. zn. 3To/132/2010, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného J. T. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Ružomberok rozsudkom z 12. júla 2010, sp. zn. 1T 171/2007, uznal obvineného J. T. za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 16. septembra 2007 o 12.05 hod. po tom, čo bol v trestnej veci vedenej na OR PZ, ÚJaKP v Ružomberku pod sp. zn. ČVS: ORP-104/OdV-RK-2007 sudkyňou Okresného súdu Ružomberok podľa § 82 ods. 2 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 2 písm. a/ Tr. por. vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 0Tp 21/2007, ktoré mu bolo vyhlásené aj doručené, počas eskorty, ktorú vykonávali policajti OO PZ npráp. V. M. a stržm. M. C. z budovy Okresného súdu Ružomberok na ulici Dončovej na OO PZ Ružomberok, po vyjdení z budovy a pri otváraní dvier a nastupovaní do služobného motorového vozidla Škoda Fabia, ev. č. R. s nápisom „POLÍCIA“ sa J. T. vyšmykol policajtom a utiekol cez cestu na druhú stranu ulice D., kde vběhol do priľahlého dvora,

pričom po úteku bol okamžite prenasledovaný, za dvorom bol dobehnutý policajtní a za použitia hmatov a chvatov sebaobrany bol na úteku chytený.

Okresný súd Ružomberok ho za to odsúdil podľa § 348 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného J. T. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd Ružomberok zároveň napadnutým rozsudkom oslobodil J. T. spod obžaloby, ktorou mu bolo kladené za vinu, že dňa 31. marca 2007 po tom, čo o 02.09 hod. oznámila na linku č. 158 OR PZ v Ružomberku nezistená osoba, že v bare Hotela K. v R. sa muž oblečený v maskáčovom oblečení vyhráža ľuďom pištoľou, boli o 02.15 hod. vyslané do uvedeného baru hliadky OO PZ Ružomberok v zložení npráp. Bc. P. B., nar. X., stržm. P. F., nar. X., stržm. A.. B., nar. X. a stržm. P. H., nar. X., oblečení v služobných uniformách, ktorí po príchode do baru plného hostí, v ktorom hrala hlučné hudba a po zistení, že muž v maskáčovom oblečení je J. T. nachádzajúci sa na parkete v prítomnosti viacerých hostí, prišli k nemu a stržm. A.. B. ho oslovil a vyzval "dobrý deň, polícia, chceme sa Vás niečo spýtať, poďte s nami", pričom ho chytil za ruku, na čo J. T. vykročil dopredu, akoby chcel výzvu rešpektovať, no vzápätí sa vytrhol a keď ho chytil za druhú ruku aj stržm. P. H., obidvom sa vytrhol a keď ho nikto nedržal, vytiahol z maskáčovej bundy strieborný revolver s hnedou drevenou rukoväťou, s nápisom A., model 640, v ktorom sa v tom čase nachádzali 3 ks nevystrelených nábojníc, a to dve so strelou z červeného kovu a jedna so strelou z olova, ktorý držal vo výške svojej hlavy a hlavňou mieril na npráp. Bc. P. B. v úmysle zabrániť" členom hliadky vykonať voči nemu zákrok, preto stržm. A.. B. a stržm. P. H. použili voči nemu hmaty a chvaty sebaobrany a keď ho bezpečne držali a fixovali ostatní policajti, npráp. B. mu vytiahol z pravej ruky revolver, ktorý silno zvieral a vyviedli ho z Hotela K. za účelom jeho predvedenia na OO PZ v Ružomberku, čím sa mal dopustiť zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., pretože skutok nie je trestným činom.

Proti rozsudku okresného súdu podali včas odvolanie obvinený J. T. a v jeho neprospech i prokurátor Okresnej prokuratúry v Ružomberku.

Krajský súd v Žiline na podklade podaných odvolaní uznesením z 3. februára 2011, sp. zn. 3To 132/2010, podľa § 321 ods. 1 písm. b/ písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T 171/2007, z 12. júla 2010 vo výroku o treste a vo výroku o oslobodení obvineného J. T. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Proti citovanému uzneseniu krajského súdu podal obvinený J. T. prostredníctvom splnomocnenej obhajkyne JUDr. K. M. P. dovolanie, ktoré oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. b/ a písm. d/ Tr. por.

V písomných dôvodoch dovolania obvinený J. T. (ďalej tiež „dovolateľ“) uviedol, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por. bol v jeho trestnej veci naplnený tým, že sudcovia krajského súdu rozhodujúci v jeho trestnej veci o odvolaní neboli určení v súlade s rozvrhom práce Krajského súdu v Žiline na rok 2010, ale administratívnym rozhodnutím predsedu súdu bez právneho podkladu. Tieto skutočnosti následne dovolateľ v texte dovolania bližšie konkretizoval.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por., videl dovolateľ v tom, že krajský súd o jeho odvolaní meritórne rozhodol na neverejnom zasadnutí, čo síce z výroku tohto uznesenia nevyplýva, no je to zrejmé z odôvodnenia tohto uznesenia, kde krajský súd konštatuje, že odvolanie obvineného J. T. nie je dôvodné. Aj tieto skutočnosti dovolateľ v texte dovolania ďalej podrobne špecifikuje a zároveň poukazuje na konkrétne články Ústavy Slovenskej republiky, ako aj ustanovenia Trestného poriadku, ktoré boli týmto postupom krajského súdu porušené.

Na záver dovolateľ poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 327/2011, z 28. júla 2011, ktorým Ústavný súd odmietol jeho sťažnosť pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky s poukazom na princíp subsidiarity, kde z odôvodnenia tohto uznesenia vyplynulo, že vzhľadom na uvedené chyby konania má obvinený J. T. podať dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

S poukazom na vyššie uvedené dovolateľ v petite dovolania navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací na verejnom zasadnutí podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie Trestného poriadku v ustanoveniach § 1, § 2 ods. 1, ods. 2, ods. 7, ods. 9, ods. 17, ods. 18, § 292 ods. 1, ods. 4, § 293 ods. 3, ods. 4, ods. 5, ods. 6, ods. 7, ods. 10, § 295

ods. 3, § 296, § 319 a § 326 ods. 1 písm. b/ ako aj porušenie § 3 ods. 3 zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline z 3. februára 2011, sp. zn. 3To 132/2010, a prikázal krajskému súdu podľa § 388 ods. 1 Tr. por., aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Ružomberok tak, že podľa jeho názoru v trestnej veci obvineného J. T. uplatnené dovolacie dôvody nie sú splnené, preto navrhuje dovolanie odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného J. T. a zistil, že dovolanie síce bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom splnomocneného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por., ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmieru a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,

- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti

rozhodnutiu podľa písm. a/ až písm. g/, alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Z citovaného ustanovenia § 368 ods. 2 Tr. por. a ani z iných ustanovení Trestného poriadku nevyplýva prípustnosť dovolania proti uzneseniu, ktoré dovolaním napadol obvinený J. T.. Je tomu tak z toho dôvodu, že predmetné uznesenie nie je konečným rozhodnutím, resp. nie je rozhodnutím vo veci samej.

Ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por., ktorého aktuálne znenie bolo do Trestného poriadku zavedené s účinnosťou od 1. septembra 2011, upravuje okruh rozhodnutí, proti ktorým je dovolanie prípustné. Spoločným znakom všetkých týchto rozhodnutí je, že ide o tzv. meritórne rozhodnutia, teda rozhodnutia vo veci samej, ktorými sa trestného stíhanie obvineného končí ako celok.

Uvedená zmena Trestného poriadku odráža doteraz ustálenú rozhodovaciu prax trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej by odporovalo logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by mimoriadnym opravným prostriedkom – dovolaním – bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie nie vo veci samej, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o parciálnych otázkach, resp. o otázkach nadväzujúcich na meritórne rozhodnutie. Takými sú z pohľadu celého trestného stíhania rozhodnutia upravujúce procesný postup, pribratie do konania, uloženie pokuty a mnohé ďalšie. Tieto rozhodnutia majú vlastný režim opravných prostriedkov, pokiaľ ich zákon vôbec pripustil.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, má teda v trestnom procese výnimočné postavenie a bolo by nelogické jeho osobitný štatút narušovať aj možnosťou napadnúť tiež parciálne rozhodnutia, ktorých zákonnosť a dôvodnosť (aplikácia) je posudzovaná napokon v celkovom kontexte pri rozhodovaní in meritis. Pripustenie možnosti určitej parciálnosti dovolania by napokon so sebou prinieslo aj nezodpovedné predlžovanie trestného stíhania, čo odporuje aj tendencii Trestného poriadku (ako vyplýva aj z rôznych lehôt) trestné veci prerokovať a rozhodnúť v primeranej lehote (§ 2 ods. 6, ods. 7 Tr. por.).

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por., dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

S poukazom na vyššie uvedený výklad je evidentné, že dovolanie obvineného J. T. smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky toto dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. f/ Tr. por. odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 29. novembra 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová